G tibi vnum, Moyſi vnum, & Helię vnum, & hæc etiam Lucas cum de duob⁹ viris loqueretur, ſic ait: *Lucæ.9.d* Et factū eſt: cū diſcederét ab illo, ait Petrus ad Ieſum, præceptor bonū eſt, nos hic eſſe, & faciamus tria tabernacula, vnum tibi, & vnum Moyſi, & vnum Helię, neſciēs quid diceret. Diſceſsio Moyſi & Helię à Chriſto, ſecundum illud intelligēda eſt quod ait apoſtolus, quia cum venerit quod perfectū eſt, euacuabitur qđ ex parte eſt. *1.Cor.13.c* Recedet enim enim doctrina legis & prophetarum, vbi manifeſtatio diuinę viſionis ſanctis apparuerit. Petrus verò ad ea quæ cernebat reſpondit bonum eſt, nos hic eſſe, virosque iam diſcedentes cupiebat ibi retinere noua tabernaculorum conſtructione. Nam quia quo amplius quiſque vitæ cæleſtis dulcedinē deguſtat, eo amplius faſtidit omnia quæ placebāt in infimis, merito ipſe nūc viſa domini & ſanctorum eius maieſtate, repente cuncta quæ nouerat terrena obliuiſcitur, & ſolis his quæ videbat delectatur adhærere, ibique cū Ieſu optat habitare vbi manifeſtata eius gloria lętatur dicens: Domine bonum eſt nos hic eſſe. Quia re vera ſolum hominis bonum eſt, intrare in gaudium domini ſui, & huic contemplando in æternū aſſiſtere. Vnde merito nihil vnquam veri boni habuiſſe putādus eſt, cui reatu ſuo exigente contingit nunquam ſui faciem videre creatoris. Quod ſi beatus Petrus glorificatam Chriſti humanitatem contemplatus tanto afficitur gaudio vt nullaten⁹ ab eius intuitu velit ſecerni, quid putamus eſſe beatitudinis, qui diuinitatis eius altitudinem videre meruerint, & ſi cū duob⁹ tātū ſanctis Moyſe ſcilicet & Helia, trāſfiguratam in monte hominis Chriſti ſpeciem videre, bonum maximum duxit, qui ſermo explicare & quis ſenſus valet cōpræhendere, quanta ſint gau *Hebr.12.f* dia iuſtorum, cum acceſſerint ad Syon montem & ad ciuitatem dei viuentis Hieruſalē cæleſtem, & multorum milium angelorum frequentiam ipſumque ciuitatis eiuſdem artificē & conditorem *2.Cor.13.d* deum non per ſpeculum & in enigmate ſicut nūc, ſed facie ad faciem conſpexerint. Tamen beatus Petrus, in eo quod cęleſti conuerſatione tabernacula facienda putauit, neſciebat quid diceret. In illa nanque cæleſtis vitæ gloria, domus neceſſaria non erit, vbi diuinæ contemplationis luce omnia pacificāte, aura aduerſitatis alicuius timenda nulla remanebit, teſtante apoſtolo Iohanne qui eiuſdem ſupernæ ciuitatis claritatem deſcribens, ait *Apo.21.f* inter alia, & templum non vidi in ea, dominus enim omnipotens templum illius eſt, & agnus. Neſciebat ergo qui diceret, qui mēte exceſſerat, quia in domo patris quæ in cælis eſt domus manu facta neceſſaria nō ſit. Neſciebat quid diceret, qui Chriſtum in illa claritate ſemper ibi retinere volens, nō cogitabat quia ſaluari mundus niſi morte Chriſti nō poterat. Neſciebat quid diceret, qui oblit⁹ eſt, regnum ſanctis à domino nō alicubi terrarum, ſed in cælis eſſe promiſſū, nec recordatus eſt ſe ſuosq; coapoſtolos mortali adhuc carne circūſeptos, immortalis vitæ ſtatum ſubire non poſſe. Sequitur: Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbrauit eos, & ecce vox de nube dicens: Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipſum audite. Lucas etiam ita. Hæc autem illo loquente: facta eſt nubes & obūbrauit eos, & timuerunt, intrātibus illis in nubē. Et vox facta de nube, dicēs: Hic eſt filius meus dilectus, ipſum audite. Quia Petrus tabernacula facere quærebat: obtectu lucidę nubis eſt admonitus, in illa vitæ cæleſtis habitatione domos non fore neceſſarias, vbi omnia domin⁹ æterna ſuæ lucis obumbratione protegit, qui lucem habitat inacceſſibilem. Hæc enim nubes, *1.Ti.6.c* lucida quæ nunc ſuper diſcipulos facta eſt, & obūbrauit eos, eſt illa lux inacceſſibilis in qua de⁹ habitat. Quæ inacceſsibilis eſt viribus noſtris, ſed acceditur ad eam muneribus diuinis. Moyſes e- *Exo.20.d* nim acceſſit ad caliginem in qua erat deus. Nam il la caligo & iſta nubes atque illa lux, idem ſunt. Quia & omnis etiam corporea lux quę prę nimie tate claritatis non poteſt aſpici, rectè caligo & inacceſſibilis dici poteſt, ſicut & oculorum noſtrorū reuerberatio probat in aſpectu ſolis. De hac nube *Exo.40.d* & luce, dictū eſt in exodo myſtice. Operuit nubes tabernaculum teſtimonij, & gloria domini impleuit illud, nec poterat Moyſes ingredi tectum fœderis, nube operiente omnia & maieſtate domini coruſcante. De hac ſimiliter & in tertio regum libro *3.Reg.8.b* ſcriptum eſt. Nebula impleuit domum domini, & non poterāt ſacerdotes ſtare & miniſtrare propter nebulā: impleuerat enim gloria domini, domum domini. Tunc ait Salomon: Dominus dixit, vt habitaret in nebula. De hac & venerādus pater Dyoniſius ait, ſicut & alibi meminimus. Diuina caligo eſt inacceſsibile lumen in quo habitare deus dicitur, & inuiſibili eo exiſtente propter ſupereminētem claritatem, & inacceſſibili eodem per ſuperexcellentiam ſupereſſentialis luminum manationis. In hoc fit omnis deum ſcire & videre dignus, eum non videndo neque cognoſcendo, verè ſuper viſionem & cognitionem factus. Hoc ipſum cognoſcens, quia poſt omnia eſt ſenſibilia & intel *Pſal.138.a* ligibilia, & prophetię videns, mirabiliis facta eſt ſcientia tua ex me, confortata eſt & non potero ad eam. His beati Dyoniſij tam ponderoſis nubis, cō ſonat & Dauid dicens de domino: Caligo ſub pe- *Pſal.17.b* dibus eius, & aſcendit ſuper cherubim & volauit, volauit ſup pēnas vētorū. Et poſuit tenebras latibulū ſuum. Caligo nanq; eſt ei ſub pedibus, quia non ea claritate ab inferioribus cernitur, qua in ſuperioribus dominatur. Aſcēdit enī ſup cherubim & volauit. Cherubim quippe, plenitudo ſcientiæ dicitur. Proinde ſuper plenitudinem ſcientię aſcēdiſſe perhibetur & volaſſe, quia maieſtatis eius celſitudinem ſcientia nulla comprehendit. Volauit ergo, quia longe in altum ab intellectu noſtro ſe rapuit. Volauit ſuper pennas ventorum, quia ſcientiam tranſcendit animarum. & poſuit tenebras latibulum ſuum, quia dum caligine noſtrę infirmitatis obſcuramur, per ignorantiam noſtram nobis abſconditur, ne à nobis modò in æterna & intima claritate videatur. Poſuit tenebras latibulum ſuū, quia in eius cognitione caligat acies mentis vniuerſæ